

VEZÉRCIKK

26 év 5 hónap 17 nap

Horváth István Sándor

Bár az illetékes vatikáni hatóság (Is-tentiszteleti és Szentségi Kongregá-ció) pillanatnyilag csak a Római Egyház-megye, valamint Lengyelország területére engedélyezte Boldog II. János Pál pápa litur-gikus emléknapijának megtartását október 22-én, lehetőség van számunkra is hálaadó szentmisét bemutatni az előző pápa bol-doggá avatásáért. Illő is megemlékeznünk róla, hiszen 26 év 5 hónap és 17 napig tartó pápasága meghatározta életünket.

2005. április 8-án személyesen is ott le-hettem Rómában, a Szent Péter téren II. János Pál pápa temetési szertartásán. A ha-talmas kivételükön gyakran mutatták, amint az elhunyt pápa koporsójára helyezett evangéliumos könyvet lapozza a szél. Talán a friss, római, tavaszi szél vagy a Szentlélek olykor titokzatosan, máskor egészen nyil-vánvalóan működő szele lehetett, mígnem egy hevesebb fuvallat becsukta az evangé-liumos könyvet, amely ennek köszönhe-tően éppen úgy feküdt a pápa szíve felett, ahogyan sok szentet is ábrázolni szoktak evangéliummal a szíve felett. Sokan talán csak a szél játékának tartották ezt, de min-den bizonnyal a Szentlélek csodálatos, előre mutató jele lehetett: aki itt nyugszik, való-ban szent életet élt.

Képek villannak fel előttem, amint imád-kozik a fiatalokkal, papokkal és szerzete-sekkel vagy éppen betegek körében. Az ima közben Istenre figyelt, s a mi figyelmünket is Istenre irányította. Földi életéből ránk marad imái és a mennyben most végzett imái egyaránt ajándék számunkra. Egy bol-doggá vagy szentté avatott személytől sok mindent tanulhatunk. Boldog II. János Pál pápától mindenekelőtt tanuljunk meg imádkozni és imádkozva Istenre figyelni!

Csendes évforduló

Ipacs Bence

A szeptemberi Martinus már a nyomdá-ban volt, amikor augusztus utolsó szombatján a szentgotthárdi plébánia hívei, valamint az egyházmegye közelebbi és távo-labbi részeiből érkezett zarándokok Megyés-püspök úrral, továbbá mintegy 20 pappal és szüleikkel összegyűltek a Szentgotthárd Zsida városrészében lévő Jó Pásztor kápolná-nál. A Brenner János atya tiszteletére épült kápolnát 1996. augusztus 25-én szentelte fel dr. Kon-koly István püspök atya, így idén immár a 15. évfordulót ünnepelhettük. Ötödik éve erre a napra esik a papság és szüleik zarándoklata is.

A Család Évében másodjára tekintettünk olyan családokra egyházmegyénkben, akik papot adtak Isten népének. A májusi egyház-megyei családi majálison egy pap és egy kis-pap szülei beszéltek arról, mit jelent számunk-ra ez a kissé különleges helyzet, a Jó Pásztor kápolna búcsúnapján pedig hálát adni jöttünk össze a papot adó családokért. Tettük ezt egy olyan vértanúra emlékezve, akinek családjá-ért, szüleiért is igazán hálát adhatunk. Tudjuk,

hogy a Brenner család mindhárom gyermeke elnyerte a papi hivatás kegyelmét, János atya pedig a vértanúság pálmáját is. Idén lenne 80 éves.

Az ünneplés a kápolna egyszerű szépségé-hez igazodott. Csendesen jubiláltunk. Azzal a csendességgel, ahogy vértanú papunk bol-doggá avatását várjuk. Ahogy telik az idő – a boldoggá avatás aktái már harmadik éve Ró-mában vannak –, mintha ez a várakozásunk is egyre csenedesebb lenne. Természetes dol-g, hogy az idő múlásával lelkesedésünk fog-yatkozik. De nem szabad engedni a szüntelen imádkozásból. Imádság nem veszik kárba. Minden bizonnyal tudják ezt a szentgotthárdi férfi rózsafüzér-társulat tagjai is, akik tizedik éve imádkozzák a szentolvasót az egykori káplán boldoggá avatásáért. A nagy dolgok csendben születnek. Jézus Krisztus is nagy csend közepette jött e világra. Csendesen, de imádságban nem lankadva várjuk tehát to-vább, hogy eljöjjön a nap, amikor a boldogok sorában köszönhetjük Brenner János atyát.

LITURGIA

Ünnepeink és emléknapijaink

Az emléknapij

Ipacs Bence

Aszentek liturgikus ünneplésének legalsó foka az emléknapij. Az emléknappal ünnepeelt szentek sora rendkívül színes. Megtaláljuk mindenek előtt a Boldogságos Szűz Máriát (pl. Rózsafüzér Királynője – október 7.), az ősegyház szentjeit (Szent I. Kallixtus pápa és vértanú – október 14.), egy-egy kontinens egyházának képviselőit (De Brébeuf Szent János és Jogues Szent Izsák áldozópapok és társaik, észak-amerikai vértanúk – október 19.), az egész Egyházban ismert szenteket (Assisi Szent Ferenc – október 4.), illetve a helyi egyháznak szentjeit (Szent Mór püspök – október 25).

Az emléknapijnak három formáját különböztetjük meg: kötelező emléknapij, tetszés szerinti emléknapij és megemlékezés. Ezek a csoportosítások egyben jelzik az adott szent jelentőségét is. Kötelező emléknapij a szentről kell venni a szentmisét és a zsolozsmát. Ilyen a fentiek közül Assisi Szent Ferenc emléknapija. Tetszés szerinti emléknapij a miséző döntheti el, hogy a szentről, vagy a köznapról veszi-e a szentmise szövegeit, esetleg alkalmi vagy megemlékező (votív) misét mond. Ez lehetséges például Szent I. Kallixtus pápa és vértanú emléknapiján. Megemlékezést tartunk az egyházi év kiemelt időszakában: advent utolsó hét napján, karácsony nyolcadában és nagyböjten. Ilyenkor csak a szentmise könyörgése szól az adott szentről, a többi szöveg az időszakhoz kapcsolódik.

Emléknapijokon nem éneklünk Dicsőséget és nem imádkozzuk a Hitvallást. A szentmise könyörgéseit a szentről vesszük, de a felajánlási és az áldozás utáni könyörgés gyakran általános tartalmú, kapcsolódva a szent életéhez, életállapotához (pl.: vértanú, püspök, szerzetes, hithirdető, jótékonykodó, stb.). A prefáció is ilyen általános, de vehető az ún. közös prefációk, amelyek nem kötődnek a szentekhez, és rendszerint a köznapokon szoktuk ezeket imádkozni. A szentmise olvasmányait szintén a miséző választhatja meg: vehető a köznap szentírási szakaszai, vagy a szenthez kapcsolódók, leginkább akkor, amikor a szent a Bibliában is szerepel.

Az emléknapijok – akárcsak az ünnepek – ha vasárnapra esnének, abban az évben elmaradnak. Ezzel végére értünk a szentek ünneplését tárgyaló sorozatunknak. A következőkben az egyházi évvel foglalkozunk.

PÉLDAKÉP

Boldog Bartolo Longo

Déri Péter

Nem olyan régen jelent meg szenzációként az interneten, hogy hamarosan szentté avathatják az egykori sátánistát, aki megtérése után a rózsafüzér apostola lett. Boldog Bartolo Longo kalandos élete jól példázza, hogy az Úr Isten útjai kifürkészhetetlenek. Manapság, amikor hódítanak a különféle sátánista irányzatok és szekták, akkor az ő élete és példája nagyon tanulságos lehet fiataloknak és mindazoknak, akik nem veszik észre a katolikus tanítás nagyszerűségét és gazdagságát.

Longo 1841. február 11-én született a Brindisi melletti kis falucskában, Latianóban, mélyen hívő, vallásos családban. A gimnáziumot a piaristáknál végezte, majd magánúton elkezdett jogot tanulni, amit hamarosan be is fejezett. Édesanyja halála nagyon megviselte, ekkor távolodott el a Jóistentől és az Egyháztól. Ennek a törésnek, valamint egy-két liberális professzorának és néhány barátjának a hatására ismerkedett meg a spiritisztákkal és a csoportjuk tagja, sőt majdnem a „papjuk” is lett. Ezek az esztendő próbára tették testi és lelki egészségét, olyannyira, hogy majdnem meghalt.

Sok katolikust csábított el különféle okkultista szeánszokra és orgiákra, ahol a legfőbb cél a Katolikus Egyház lejáratása volt (ma is ugyanez történik az ilyen helyeken). Mindez nem tette boldoggá: depresszió, paranoia, zavartság, idegesség lett úrrá rajta. Sátáni víziói támadtak, megromlott az egészsége, végül idegösszeomlást kapott. Kétségbeesett állapotában néhai édesapja hangját hallotta: „Térj vissza Istenhez!” Egy régi baráthoz fordult segítségért, aki meggyőzte, hogy hagyja el a sátánizmust. Bemutatta Alberto Radente domonkos szerzetespapnak, aki meggyóntatta és segített rendezni az életét. Régi barátai elhagyták és gúnyolni kezdték. Vezeklésképpen felhagyott az ügyvédi munkával és szülővárosában, majd pedig Nápolyban a rászorulóknak, főként pedig a gyermekek és a fiatalok támogatásának élt.

Megismerkedett egy fiatalon özvegyen maradt asszonnyal, Marianna de Fuscoval, akinek hatalmas birtokai voltak Pompei szomszédságában. Longo mellé állt és segítette a birtokok gondozásában, irányításában, a gyermekek nevelésében és a rózsafüzér terjesztésében. XIII. Leó pápa taná-

Boldog Bartolo Longo
1841. február 11.–1926. október 5.

csára feleségül vette, hogy elkerüljék a különféle pletykákat, de József-házasságban éltek.

A nép vallási tudatlanságát látva, Longo tanítani kezdte az embereket a katekizmusra és a rózsafüzérre. Egyszer látomása volt, amely során egy belső hang ezt mondta neki: „Ha az üdvösséget akarod, akkor terjeszd a rózsafüzért. Mária ugyanis megígérte: Aki imádkozza és terjeszti a rózsafüzért, üdvözülni.” E szavak határozták meg későbbi munkásságát is.

Felújított egy Rózsafüzér Királynője képet, amelyet a későbbi nagy bazilikában helyeztek el. A templom körül leány és fiú árvaházakat nyitott, majd iskolákat és különféle műhelyeket alapított, külön törődött a szenvedélybetegekkel. Munkásságát sokan irigykedve nézték és különféle rágalomokkal illették, amelyek híre eljutott egészen Rómáig, ahol ezeket mind-mind kivizsgálták, de a pápák végül mindig Longonak adtak igazat.

Az Egyetemes Rózsafüzér Társulat megalapításával Bartolo Longo elindította a rózsafüzér egész világon történő együtt imádkozását. Szent X. Piusz pápa hagyta jóvá a Társulatot, amelybe maga is belépett. Újságot indított, amely a rózsafüzér imádságot és a Szűzanya tiszteletét terjesztette. Az általa építtetett pompeii templom hamarosan világhírű kegyhely lett, ahová évente több mint 4 millió zarándok látogat el.

A Jóisten mindig képes csodákat művelni, nem hagyja elveszi egyetlen gyermekét sem. Amikor hív bennünket, halló füllel és értő szívvel kell figyelni rá. Legjobban az imádság közben lehet meghallani nekünk szóló üzenetét, főként a rózsafüzért imádkozva.

Ha 2011. október, akkor népszámlálás Valljuk meg büszkén: Katolikusok vagyunk!

A 2011-es esztendő a népszámlálás éve. Ebben a hónapban interneten vagy a kérdezőbiztosokon keresztül tehetjük meg az adatszolgáltatást a Statisztikai Hivatal számára. Mint hitüket gyakorló, hívő, katolikus keresztényeknek fontos tudnunk, hogy állampolgári kötelességünk a pontos adatok átadása, hiszen a népszámlálás az egyetlen módszer, amellyel pontosan megismerhetjük Magyarország összes lakosának életkörülményeit. A pontos adatok ismeretében megalapozottan lehet a gazdasági, az egészségügyi, az oktatási, a szociális és a kulturális fejlesztéseket tervezni és lebonyolítani. Lakóhelyünk, illetve szűkebb környezetünk fejlesztését segíthetjük elő, de hozzájárulunk ahhoz is, hogy hazánkban minél teljesebb legyen a népszámlálás által kapott kép.

A népszámlálás mindenkit érintő, országos ügy – nekünk, hívőknek pedig arra is gondolnunk kell, hogy ilyen módon is megvallhatjuk vallási hovatartozásunkat. Erdő Péter bíboros-prímás nyílt levélben is buz-

dít, amelyben kitér arra, hogy a társadalom jövője szempontjából is fontos megvallanunk a Katolikus Egyházhoz való tartozásunkat. Jézus mondja: „Azokat, akik megvallanak engem az emberek előtt, én is megvallom majd mennyei Atyám előtt” (Mt 10,32).

Figyeljen mindenki arra, hogy a kérdezőbiztos feltegye a vallási hovatartozásra vonatkozó kérdést! Figyelmeztessük egymást is! Ne féljünk felhívni a másik embertársunk figyelmét a népszámlálásra és arra is, hogy jó példát mutassunk mindenki előtt. „Keresztységünk által egy test tagjai vagyunk, és arra kaptunk meghívást, hogy szeretetközösségben éljünk. Isten Jézusban egymás testvéreivé tett minket, erről kell tanúskodnunk” – áll az ökumenikus imanyolcadban. Ebben a hónapban különösen is tartsuk szem előtt ezt a gondolatot. Talán, ha kimondjuk, ha felvállaljuk azt, hogy katolikusok vagyunk, rádöbbenünk: katolikusnak lenni azt is jelenti, tisztelni a hagyományt, szeretni a közösséget, elmélyíteni újra és újra a hitet, imádkozni másokért és magunkért, ami által mindig újult erővel tevékenykedhetünk a világban.

A népszámlálás legyen egyben tanúságtétel számunkra! Ha belegondolunk, a kommunista időkben talán egyszerűbb volt katolikusnak lenni a nehézségek ellenére is, mert az üldöztetés miatt a hívőknek állhatatosabbnak kellett lenniük. A mostani társadalmi és kulturális szabadság beköszöntével környezetünkben sokan eldobták hitüket, elfogadva a mindennapi élet elérhetővé vált kényelmét – mondják a szociológusok.

Mi valljuk meg tudatosan hovatartozásunkat, ne felejtjük: a lakossági kérdőív 38. kérdése: Mely vallási közösséghez, felekezethez tartozónak érzi magát? – válaszul írjuk be büszkén: katolikus.

RÖVID HÍREK

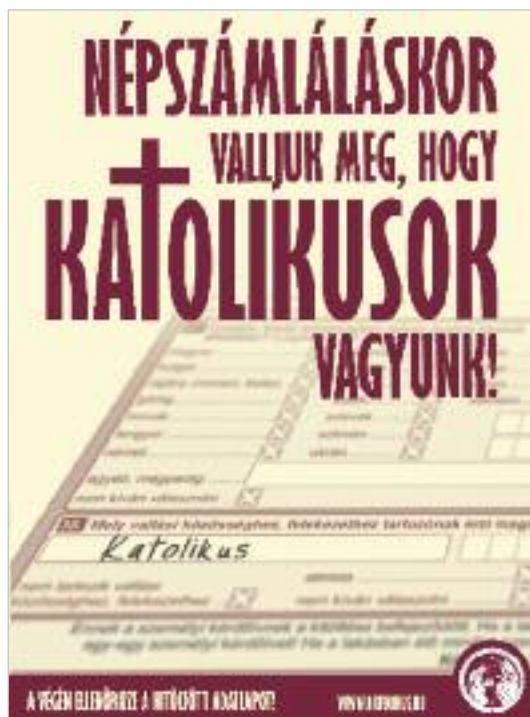
Böjte Csaba erdélyi ferences szerzetes és Mága Zoltán hegedűművész vehette át a Mindszenty-emlékérmet a bíboros nevét viselő társaságtól Csehimindszenten. A díjátadó ünnepséget a bíboros szülőházában tartották, amelyet követően Mága Zoltán koncertet adott a csehimindszenti templomban. A hangverseny bevételét Mindszenty József szülőházának felújítására, illetve a gyergyószentmiklósi Szent Anna Gyermekvédelmi Központ javára ajánlották fel.

Magyarországon járt a Boldog II. János Pál életét bemutató pápavonat. A szerelvény Párkánynál lépte át a magyar határt, és szeptember 21-én folytatta útját. A három egységből álló vonaton állandó kiállítás látható a pápával kapcsolatos emléktárgyakból, fotókból, és az érdeklődők vetítés keretében szerezhettek érdekes információkat Boldog II. János Pál életéről.

Díszdoktorrá avatták dr. Erdő Péter bíboros-prímást Varsóban. A kitüntetett úgy fogalmazott: a nagylelkű gesztusban azt a szimpátiát és közelséget véli felfedezni, amely századok óta összeköti a lengyeleket és a magyarokat. Az egyetem tizenkét éves történetében 24 díszdoktor avattak, köztük Boldog II. János Pál pápát és Mádl Ferenc korábbi magyar köztársasági elnököt.

Sajtóapostolok találkozója volt ismét, ezúttal Egerben tartották meg a programot, amelyre az egyházközségi lapok és honlapok szerkesztői szép számmal érkeztek. A szakmai előadások és a műhelymunka mellett lehetőség nyílt az eszmecsere, a résztvevők látogatást tettek a Szent István Rádió stúdióiban és megismerkedhettek a helyi televízióban készülő egyházi műsor kulisszatitkaival.

Németországban járt a pápa. A hívőkkel találkozáva XVI. Benedek aggodalommal szólt arról, hogy évtizedek óta csökken az aktív vallásgyakorlók száma, és egyre többen távolodnak el az egyházi élettől. Mindazonáltal közvetve az Egyház modernizálása ellen emelt szót. Hangsúlyozta, hogy a Katolikus Egyháznak nem elsősorban a jelenhez kell igazodnia. Elismerte, hogy változásokra szükség van, ugyanakkor úgy értékelte, hogy ellen kell állni az Egyház elvilágiasodásának.

Családdal a jövőért – a család az Egyház útja

A család és a szentségek

Bodorkós Imre

Boldog II. János Pál pápa levelében Jézus Krisztusra úgy is rámutat, mint a házasság isteni igazságának hírnökére. Az isteni hírnök követelményrendszere egyfajta radikalitást, emelkedettséget, igényességet is követel az embertől. Ezt a követelményrendszert szabad döntéssel, ugyanakkor felelősséggel teheti magáévá a házaspár és a család. A házasság szentségi értékét a megváltás adja, ezért a pápa különösen is figyelmezteti a szentírás szavakkal a házastársakat, hogy emlékezzenek rá, milyen áron lettek megváltva; milyen kincsre épül a házastársi szövetség és a szentségi házasságból származó család.

Három szentséget emel ki a boldog pápa. A kiengesztelődés szentségét, a bérmálást és az Eucharisziát, vagyis az Oltáriszentséget.

A bűnbánattartás fontosságára utalva szól arról, hogy e szentség hatása mérhetetlenül nagyobb a világban tapasztalható rossznál. Sok veszély leselkedik manapság a házastársi hűségre, a harmonikusan, vonzó módon megélt családi életre. Sok szomorú tapasztalatunk van szűkebb és tágabb környezetünkben. A felszíniesség, a helytelen vagy talán emberek által meg is kérdőjelezett értékrend, értékközömböség, értéknélküliség romboló ereje hatalmasnak tűnik. Nem szabad azonban végzettszerű logikára építeni, hiszen életünk kegyelmi vonatkozásai nincsenek alárendelve e történéseknek. Az isteni hírnök, aki különösen is kinyilatkozt

tatta istenségét a kánai menyegzőn szükséglet megtapasztaló párnak, ma is rámutat hatékony, csodás jelenlétére. A hűség ajándéka, az értékekre épülő családi élet ma is Isten gondoskodásának üzenetéről ad tanítást a figyelmes lelkületű embernek. Az isteni vőlegény ma is cselekvő módon jelen van a házastársak és a családok életében. A rendszeres szentgyónás mellett, hogy rendezetté teszi istenkapcsolatunkat, más hatásokkal is rendelkezik: megerősít a jóban, a gonosz lélek elleni küzdelemben. Az Istennel és az egymással is kiengesztelődött házastársak élete a mindennapok kihívása ellenére a kegyelmi ajándékok birtokában emelkedettebbé, értékesebbé válik. Nemcsak a saját erejükre, hanem Isten természetfeletti életében való részesedésére is építhet az ember. A lelkivezetés, az őszinte gyónás nagy segítség, de lehetőség is arra, hogy szép, Istennek tetsző legyen a házastársi és a családi kapcsolat.

A bérmálás szentsége, amely a pápa szavai szerint isteni energiájával éretté teszi a keresztséget, szintén kifejti hatását lelkünkben. A tudatos krisztuskövetésre, a következetes, felelősségteljes magatartásra kap meghívást az ember. Mennyire távol áll e gondolat azoktól, akik a hittanos tanulmányok záróvizsgájának tarják e szentség ünneplését. Legalább pünkösdkor a családtagok kis közösségükben adjanak hálát a Szentlélek hét ajándékáért, hiszen a család-egyház életének is nagy kincse a bérmálás

szentsége. Nagyon szép – egyre inkább terjedőben van – a plébániai közösségekben pünkösdi ünnepén megújított bérmálási ígéret. A tudatos krisztuskövetés még magasabb szinten értékeli Istennek azt a gondoskodását, amelyet a házasságban és a családban mutat meg barátjának, a megváltott embernek.

Az Eucharisziáról szóló klasszikus tanítás mellett a családok pápája rámutat arra, hogy az utolsó vacsorán az Oltáriszentség alapítása családi körben történt: akik az asztal körül voltak, azok egymáshoz is közel voltak. Az Oltáriszentség nevelő ereje is nagy kincs az Egyház történelmében, hiszen a krisztusi arcot, látásmódot is formálja, ha a házastársak és a családtagok rendszeresen táplálkoznak az élet kenyérével, és a tőle származó erények által is gazdagodnak.

Kívánom a kedves Olvasóknak: az igéyes, Istenre szomjazó szentségi életük által is legyen még tartalmasabb házastársi kapcsolatuk, boldogabb családi életük. Tapasztaljuk meg, hogy az isteni vőlegény a szentségekben valóságosan jelen van és segít mindannyiunkat.

Korzenszky Richárd tihanyi perjel előadás közben

Lelkipásztori napok

Bodorkós Imre

ACsalád Évében, a családpsztoráció témakörében rendezte meg szeptember 16-án és 17-én a Szombathelyi Egyházmegye a lelkipásztori napokat a Martineum Felnőttképző Akadémián. Pénteken reggel az egyházmegye főpásztora, dr. Veres András mutatott be szentmisét, amelyben a Szentlélek ajándékaiért is fohászokdottak a lelkipásztorok és a világi hívek. A szentmise után dr. Korzenszky Richárd tihanyi perjel előadása következett, majd dr. Soltész Miklós államtitkár szólott arról, hogy a kormányzat mit tett és a jövőben mit kíván tenni a családokért.

A délután folyamán kiscsoportos beszélgetés volt, ezután a családpsztorációhoz kötődő lelkeségi mozgalmak képviselői mutatkoztak be. Szinte éjszakába nyúlóan ért véget a nap záró programja, az Olgyai Családi Zenekar adott koncertet. Másnap Fogassy Judit SDSH nővér a családi katekézisről tartott előadást, ezt követően a plébániai tapasztalatokról szóló egy nagyon tartalmas kerekasztal-beszélgetés. Szombat délután kiscsoportos beszélgetésre is sor került, majd a záró szentmise a jelenlévő atyákkal együtt Császár István általános helynök mutatta be.

Adja Isten, hogy a két nap lelki-szellemi kincsei továbbra is tegyék tartalmassá a családokért végzett szolgálatainkat.

Hová mész? Haza?

Nagy Gábor és Szandra

I smerősökkel való találkozásunkkor gyakran tesszük fel a kérdést: „Hová mész?” Erre a leggyakrabban röviden annyi választ kapunk: „Haza.” De hol is van az a haza? Mi is az a haza?

A legszűkebb környezetben a családuk lakhelye. Ezt vagy mi magunk alakítottuk ki vagy őseink alakították ki és hagyták ránk örökségül. Mindenki a sajátját érzi a legszembnek, legkényelmesebbnek és a legbiztonságosabbnak. Ebbe a kialakított családi fészekbe születnek bele a gyermekek is, örökölve a szülők által kialakított harmóniát. Milyen jó érzés abba az otthonba betérni a családnak, amelyet még békességgel és szeretettel is megtöltötenek.

Amikor ezt a nyugalmi légkört próbáljuk kialakítani, legyünk figyelemmel családtagjaink akaratára, ne legyünk önzők, ne próbáljuk saját izvilágunkat ráerőltetni a másikra. Nem az a lényeg, hogy megmutassuk férjünknek, feleségünknek, hogy milyen jó lakberendezők és belsőépítészek vagyunk, hanem a szeretet erejével forduljunk egymás felé és közösen, egymás igényeit figyelembe véve alakítsuk ki. A közös munkában még közelebb sikerül kerülnünk egymáshoz és évek múltán nagy örömmel mondhatjuk, hogy ezt mi ketten tettük olyanná, amilyen most.

Valószínű, hogy amennyiben az ilyen házaspárok közé próbálna állni egy harmadik személy, nem tudna erre az alkotásra olyan szemmel nézni, mint a kivitelezők, és nem is érezné jól magát egy ilyen szeretetben épült házban.

Itt jut eszembe a Házi áldás szövege: „Hol bít, ott szeretet, hol szeretet, ott béke, hol béke, ott

áldás, hol áldás, ott Isten, hol Isten, ott szükség nincsen.”

Merjük beengedni otthonunkba Istent. Ő az, aki képes összetartani a családot. Ő az, akihez fordulhatunk, ha valamit szeretnénk kérni. Ő az, akinek hálát adhatunk mindenért. Ő az, aki a tenyerén hordoz minket és feladatokat ad.

– Hová mész?

– Haza.

Haza, az ország ahol születünk, ahol élünk, ahol dolgozunk, és ahol majd meghalunk. Fontos, hogy gyermekeinknek már kellő időben beszéljünk és tanítsuk őket a magyarság történetére, eredetére.

Sokan próbálják meghatározni, hogy ki a magyar. Teleki Pál mondta: „Magyar az, aki-ben a magyar érzés egyeduralgkodóvá válik.”

Ezt az érzést gyermekkorban kell elkezdenünk kialakítani, erősíteni, hisz a gyermeki lelkület nagyon befogadó és nagyon kíváncsi. Az érdeklődés kialakítását mi, szülők tudjuk elsőként elkezdeni, amit majd természetesen az iskolai nevelés kiegészít. Kezdjük a kisebbeknél a legendák megis-

mertetésével. Hunor-Magor története, Csaba királyfi útja, csodaszarvas, honfoglalás, stb. A nagyobbaknak már beszélhetünk például Szent István királyról, Szent László királyról, Hunyadi Jánosról, Zrínyi Miklósról, 1848-1849 hőseiről és példaképeiről és természetesen 1956-ról.

Nézzünk rá a térképre és láthatjuk, hogy szinte csak egy pont vagyunk, nagyon kis létszámmal. Mégis, ha utánajárunk, hogy hány híres honfitársunk tett világviszonylatban is kiemelkedő felfedezést, hány ember lett Nobel-díjas, akkor egy hihetetlen hosszú listát kapunk. Ha ezt megértjük gyermekeinkkel, akkor valószínű, hogy nem kell lehajtott fejjel, szégyenkezve járniuk a világban, és azon gondolkodniuk, hogy vajon hol jobb élni. Hová költözzek?

Jussunk el oda, hogy ismerjük meg hazánkat annyira, alakítsunk ki magunk körül olyan élhető helyet, hogy ha azt kérdezik tőlünk, hogy hová mész, akkor büszkén mondhassuk:

A hazámba megyek, Magyarországra, és haza megyek, az otthonomba.

Ima a családi szeretetért

Istenünk, atyánk! Te vagy minden szeretet forrása, mert te vagy a szeretet. Te teremtetted az embert, aki szeretni akar és szeretetre vágyik. Te alkottad az embert férfinak és nőnek, akik a házasságban keresik és találják meg szereteted szépségét.

Te oltottad a férfi és a nő szívébe a vágyat, hogy ne elégedjenek meg az egymás felé forduló szeretettel, hanem a tőled kapott, életet fakasztó szeretetükkel gyermekeknek adjanak életet.

Te rendelted, hogy a gyermekek tisztelő és gondoskodó szeretettel viselteszenek szüleik iránt. Te akartad, hogy a testvéri szeretet támogató és megerősítő erejében alakuljon jellemünk, formálódjon személyiségünk.

Te szítsd fel szívünkben a szeretet tüzét, hogy annak erejében tisztán, őszintén és áldozatosan tudjuk szeretni egymást a családban! A mai napon magunkat újra a názáreti Szent Család oltalmába ajánljuk. Ámen.

RÖVID HÍREK

Az idei tanévet Győrben is Veni Sancte szentmisével kezdték az intézmény növendékei, kérve a Szentlélek segítségét. Az ünnepi szentmisét szeptember 4-én dr. Pápai Lajos megyéspüspök mutatta be, szentbeszédében kiemelve, mennyire fontos a mai világban a papképzés. Felhívta a kispapok figyelmét a nagy feladatokra, és atyai szeretettel buzdította őket arra, hogy legyenek mindig Krisztushoz hű szolgák.

A Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetését adták át P. Reisz Pálnak szeptember 9-én, a Parlamentben. P. Reisz Pál éveken át volt a Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium tanára és igazgatója, korábban pedig diákja is. A Parlamentben tartották azt a négyórás ünnepséget, amelyen a Ferences Gimnázium jelenlegi tanárai és diákjai is részt vettek.

Mária neve napi búcsúra gyűltek össze a hívek szeptember 11-én, Vasváron. Az idén is szép számú hívőszereget vett részt az előesti gyertyás körmeneten, mely a Szentkúthoz vezetett. Az ünnepi szentmisét dr. Márfi Gyula veszprémi érsek mutatta be. A hívekkel ünnepeltek a Szentendréről és Debrecenből érkező domonkos atyák is, akik másodikkal vettek részt a vasvári búcsún.

A dukai templomban szeptember 11-én búcsúi szentmisét mutatott be Bodorkós Imre jánosházi plébános, aki homíliájában a Boldogságos Szűzanya krisztuskövető lelkületére, és ennek mai, időszerű vonatkozásaira utalt. A szentmise végén átadta a híveknek dr. Koltai Jenő plébániai kormányzó köszöntését és ünnepi jókívánságait.

A gyóntatási továbbképzésre került szeptember 12-én a Martineumban. A továbbképzés vezetője Varga László püspöki irodaigazgató, a kaposvári Szent Imre Plébánia plébánosa volt. Két előadásában szó esett a papi tekintély gyakorlásáról a gyóntatásban, a pap bűnösökkel és bűnnel való kapcsolatáról, valamint az irgalmasságról a kiengesztelődés szentségének tükrében.

Mária neve napján a horvátlovői hívek kis csoportja gyalogszerrel vágott neki a szomszédos Németlövőre vezető útnak. Az egykor egy plébániát alkotó településeket először Trianon következményei, majd a vasfüggöny választotta el egymástól. A schengeni határnyitás óta viszont újra élénk a jó szomszédi kapcsolat.

A főpásztor kirándulása kispapjaival

Déri Péter / Martinus

Dr. Veres András megyéspüspök immár harmadik alkalommal hívta meg egyházmegyéje kispapjait egy közös kirándulásra szeptember 2-án, hogy a túrázás közben oldottabban és vidáman tölthessék el a napot. A kőszeghegyaljai és lenti környéki kirándulás után Császár István általános helynök szervezésében Kemestaródfa és Csákánydoroszló határát ismerhették meg. Kemestaródfán szentmisével kezdtük közös napunkat, amelybe a helyi hívek is szép számmal kapcsolódtak be. A legszentebb áldozat bemutatása után a taródfaiak vendégszeretetét is élvezhettük, hiszen pogácsával és süteményekkel vártak bennünket. A lelki és testi töltekezés után keresztutat járva jutottunk el a Miród-forráshoz, ahol a Szent Születet köszöntöttük dr. Martos Balázs atya vezetésével.

Családi nap a kámoni plébánián

Dévai Miklós / Martinus

A kámoni és a herényi egyházközség szeptember 3-án családi napot szervezett a kámoni plébánián. A program igeliturgiával kezdődött, Miszori Zoltán atya a családok megszentelődéséről elmélkedett, majd Gyenese Balázs és Csilla hatgyermekes szülők tanúságtételét hallgathatták meg a résztvevők. Ezután kiscsoportos beszélgetésekre került sor Zoltán atya, illetve a Gyenese házaspár vezetésével. Az idősebbekkel dr. Stánicz Éva főorvos beszélgetett betegségekről, azok megelőzéséről, egészséges életmódról. A gyerekeknek Szalay Márton, az egyházközség kispapja tartott előadást, a tanárok pedig ügyességi feladatokat állítottak össze számukra, majd az oladi és kámoni templom énekkarának műsora következett. A családi napot közös szentségimádás zárta.

Veni Sancte és tanévnnyitó Jánosházán

Marionné Böröcz Ramóna / Martinus

A Szent Imre Általános Iskola közössége a szülőkkel, a polgármesterekkel, a helyi oktatási intézmények vezetőivel és a meghívott vendégeikkel együtt Veni Sancte szentmisén vett részt szeptember 4-én, a Keresztelő Szent János templomban. Bodorkós Imre plébános és Varju Gábor káplán mutatta be a szentmisét, amelyen részt vett Kovács József tisztelendő úr is, aki plébániánkon és iskolánkban tölti lelképásztori gyakorlatát. Imre atya szentbeszédében az evangélium tanítása alapján szólt arról, hogy Jézus mindig lehetőséget ad az újrakezdésre, a tökéletesség útján való állandó előrehaladásra, a szembenállások leküzdésére. A szentmise után Molnár Terézia igazgatónő mondott tanévnnyitó beszédet és lelkes szavaival köszöntötte az első osztályosokat.

Az egyházmegye hitoktatóinak Veni Sancte ünnepe

Az egyházmegye hitoktatói / Martinus

Szombathelyen, a Martineumban gyűltek össze egyházmegyénk papjai és hitoktatói szeptember 5-én, hétfőn, hogy a harmadik isteni személy, a Szentlélek segítségét kérjék az új tanév kezdetén. Az elmélkedést Kálmán Imre atya, a soproni Szent György Plébánia vezetője tartotta, aki fiatalos lelkületével, szerteágazó tapasztalataival és a sok színes, gyakorlati életből vett példával mindannyiunknak megadta a kezdő lökést. Mivel a nyár óta először voltunk így együtt, ezt az időpontot választottuk arra, hogy megköszönjük Püspök urat ezüstmiséje alkalmából. Könyvbe foglalt személyes jókívánságainkat és ezüstenyőt adtunk át ajándékként, ami azt jelképezi, hogy a gyerekeket is – mint a fenyőt – gondozni, ápolni kell. A program szentmisével folytatódott.

Kisboldogasszony ünnepe Sárváron

Dr. Szalai Horváth Judit / Martinus

A Szent László Általános Iskola tanulói szentmisével ünnepelték Szűz Mária születésnapját szeptember 8-án. A diákok nevelőikkel együtt vonultak át a Szent László-templomba, ahol Orbán István kanonok, esperesplébános mutatott be szentmisét. Hagyomány az iskolában, hogy erre a napra mindenki elvégzi a tanév eleji szentgyónását. Orbán István kanonok szentbeszédében felhívta a hívek és a tanulók figyelmét arra, hogy Szűz Máriának nemcsak külsőségeiben megnyilvánuló, hanem szívből jövő tiszteletet is kell adni. Az iskola lelki vezetője jó kívánságait, biztatását fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy a tanintézet közössége elvégezve a szentgyónást és közösen járulva a szent lakomához újjászületett, így örömteli, evangéliumos, boldog tanévet kezdhet.

Családok zarándoklata a gencsapáti szentkúthoz

Tömő Jánosné

A gencsapáti Szent Jakab Plébánia, a plébánia házasközösségei a Családok Évében szeretettel hívták az egyházmegye családait a helyi szentkút búcsúünnepére. Szeptember 18-án 10 órakor indult egy népes keresztalja a plébániatemplom elől. 11 órakor kezdődött az ünnepi szentmise, amelyet Bodorkós Imre, az egyházmegye családfelügyelője, Vas Csaba salköveskúti plébános és Tóth Zoltán SVD atya mutatott be. Imre atya szentbeszédében a Szent Kereszt és a házasság, család kapcsolatáról szólt. Isten igenje elhangzott a teremtésben, a megtestesülés, megváltás titkában, ez az igen visszhangzik a házassági

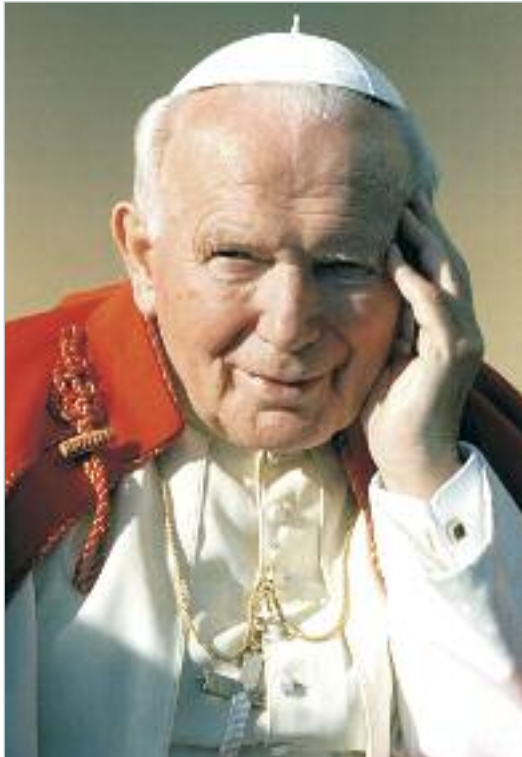
ígéretben, a gyermekek elfogadásában és a hitre nevelés során. A szentbeszédében az atya a pápa szavait is idézte, aki szerint a kereszt megmutatja, mire képes az ember az embertársával és mit tesz az Isten az emberért. Kérte a jelenlévőket, hogy házasságukban és családi életükben legyenek valóban Isten igenjének tisztán csengő visszhangjai. A szentmise keretében köszöntöttük plébániatemplomunk sekrestyését 70. születésnapján. A szentmise után agapé következett, majd fél 3-kor főként a gencsapáti és a sárvári házasközösség tagjainak közreműködésével a családok keresztútját imádkoztuk. Orbán István kanonok úr vezetésével érkezett egy zarándokcsoport is, akik szintén részesei voltak a délutáni imának. A keresztút után a zarándokok a Szent Jakab templomban adták hálát a napért.

Szeretettel emlékezünk a boldog pápára

Dr. Veres András megyéspüspök

Olyan valakire emlékezünk most, akit a közvélemény már életében szentnek tartott, s akinek a temetésén sokan azt kérték, hogy avassák őt azonnal boldoggá. Életem nagy ajándékának tekintem, hogy Boldog II. János Pál pápát megismerhettem, és többször személyesen is találkozhattam vele. Túlzás nélkül állíthatom, hogy kispapi és papi életem alakulásában döntő része volt az ő személyiségének. Ez az utóbbi kijelentés talán magyarázatra szorul, mert különben közhelynek vagy fölényeskedő kijelentésnek tűnhet.

1978 nyarán jelentkeztem az Egri Főegyházmegeye kispapjai közé, s ez év októberé-

ben választották II. János Pált pápává. Bár akkoriban a magyar sajtó nem akart sokat foglalkozni a pápaválasztással és az új pápa személyével, de abból a kevés információból is, amit vele kapcsolatban megírtak, csak nagyon kevés jutott be a laktanyába, ahol kötelező sorkatonai szolgálatomat töltöttem. Amit viszont mégis megtudtunk róla, az örömmel és büszkeséggel töltött el bennünket, kispapokat. Már az első megnyilatkozásai és tettei előre sejtették, hogy az új pápa megválasztásával valami új kezdődött el az Egyház és a világ életében. Személye egyszerűen megkerülhetetlen lett a társadalmi és a politikai élet szereplői számára. Még azok számára is, akik pedig szerettek volna nem tudomást venni a pápáról és a Katolikus Egyházzal.

Aztán a leszerelés és háromévi filozófiai, illetve teológiai tanulás után egy váratlan fordulat következett be az életemben. Elöljáróim úgy döntöttek, hogy 1983 őszétől Rómában folytassam tanulmányaimat. Ez a számomra váratlan döntés teremtette azt a helyzetet, hogy – egy kis túlzással élve – ettől kezdve személyes közelségből követhetem a Szentatya életét. Rómában sok lehetőségem volt arra, hogy immár cenzúra nélkül hallgassam, olvashassam a szavait. Sőt, még abban az ajándékban is részesülhettem, hogy egy-egy általános vagy személyes kihallgatás alkalmával köszönhettem őt. Ezek a találkozások egytől egyig maradandó nyomot hagytak bennem. Egyet szeretnék kiemelni ezek közül. Kollégiumunk énekkara megkapta azt a lehetőséget, hogy a Szentatya húsvéti szent-

miséjén énekelhettünk a Szent Péter téren. Így, amikor 1984 húsvétján sor került a rendkívüli szentév bezárására, úgy négy-öt méter távolságból követhetem az eseményt. A Szentatya arkifejezésén és gesztusain láttam szolgálatának, a lelkek iránti felelősségtudatának és imádságos lelkületének kifejeződéseit. Bennem ez máig maradandó élmény.

Dicsekvés nélkül szeretném mondani – mert a gondviselés ajándékának tekintem –, volt néhány ennél sokkal közvetlenebb találkozásunk is. A legmegtisztelőbb az, amikor II. János Pál pápa kézföltétele által részesülhettem a papság szentségének teljességében, a püspökszentelésben. Ez számomra a lelki atyaság ajándékát is jelenti, ezért megkülönböztetett tisztelettel voltam hozzá életében, és ma már teljes bizalommal imádkozom hozzá, kérve az ő mennyei segítségét püspöki szolgálatomhoz.

Sok, ma élő katolikus ember számára, de talán a más felekezetű keresztényeknek és a nem vallásosoknak is, ő a Pápa. Hosszú szolgálata azt eredményezte, hogy sok fiatal – akik közben már felnőtté váltak –, nem is ismert más pápát, mint őt. De erkölcsi vonatkozásban is lehet ő a Pápa, hiszen élete és életműve joggal emelte őt az Egyház nagy alakjai közé. Mi, a Szombathelyi Egyházmegye hívei is őrizzük meg őt jól emlékeztünkben, hiszen ne feledjük, hogy ő 1991. augusztus 19-én ellátogatott hozzánk, Szombathelyre. Emléknapján kérjük őt, hogy legyen közbenjárónk Istennél családi, egyházi és társadalmi életünk javára!

Az élet szolgálatában – 5. rész

Egy királyné, aki közbenjár honfitársai életéért (Esz 4,15–17)

Dr. Gyürki László

Eszter egy másik példája, amely megmutatja, hogy az élet és reménység csírája gyengeségben és titokban növekszik. Eszter alakja bizonyos módon hasonlít a bibliai József és Dánielre. Azokról a személyekről van itt szó, akik sorsdöntő helyzetben találják magukat Isten gondviselő és titokzatos akaratára szerint. Az idegen király udvarában lévő befolyásos királyné jóvoltából Izrael megszabadul. Az idegen népek pedig felismerik, hogy Jahve az egyedüli és igaz Isten.

Eszter félelme és gyengesége ellenére bízik Istenben és szolidáris honfitársaival. Tudatában van a veszélynek, de kész arra, hogy kockára tegye életét: „*ha el kell pusztulnom, hát elpusztulok.*”

Judithhoz hasonlóan Eszternél is látjuk azt a titokzatos, elrejtett erőt annak gyengeségében, aki bízik Istenben. Az élet újjászületik,

az öröm kivirágzik Izrael arcán egy asszony személye és tettei által. Eszter a zsidó nép hagyományában a remény és az élet jele marad. Ő az, aki felragyogtatta a sötétség sűrűjében a világosság ragyogását, felfedte az élet csíráját a halál árnyékában.

Róla szól nevelő atyja, Mardokeus álma a könyv végén: Eszter az a kis forrás, amely folyóvá nőtt és megtermékenyít mindent. Mardokeus mondta: „*Mindent Isten vitt végbe! Visszaemlékezett ugyanis az álomra, amelyet látott, amely ugyanezt jelezte, nem is maradt belőle semmi teljesületlenül... az Úr megmentette népét, megóvott minket minden bajtól és nagy jeleket és csodákat művelt, amelyek nem történtek a nemzetek között.*” (Esz 10,3a-3f)

A sorozatunkban bemutatott asszonyok a termékeny élet csíráit hozták. Amikor róluk elmélkedünk, nem feledkezhetünk meg Má-

Szűz Mária a gyermek Jézussal

riáról sem, aki által az élet jött erre a világra. Az alázatos názareti lányban Isten nagy dolgokat vitt végbe, belőle támasztotta az életet. Az egyházatyák Máriát az élet fájához hasonlították. Ezért szólíthatja meg így minden nemzedék: életünk, édességünk és reménységünk.

SZENT MÁRTON PÜSPÖK ÉLETE

Egy öngyilkos ifjú feltámasztása
A püspökké választás története

Egyházmegyénk szülöttének és védőszentjének életrajzát Sulpicius Severus (363 k. – 420 k.) írta meg „*Vita Martini*” (Szent Márton élete) címen. Rovatunkban ebből közlünk részleteket.

Nem sokkal később, midőn egy bizonyos Lupicinus földje mellett haladt el, aki a világi életben tekintélyes személy volt, gyászoló sokaság kiáltására és jajgatására lett figyelmes. Miután együttérzően odament és megérdeklődte, hogy miért sírnak, azt felelték, hogy az e házhoz tartozó egyik kis szolga fölakasztotta magát. Amikor ezt megtudta, bement a kis szobába, amelyben a holttest feküdt, és kiküldve mindenkit, ráborult a testre, és egy ideig imádkozott érte. A halott egy kis idő múlva éledő arcát és bágyadt szemét Márton tekintetére emelte, lassan, erőlködve felült, s megragadva a szent ember jobbját, lábra állt. Majd vele együtt kiment a ház udvarára az egész sokaság szeme láttára.

Ekkoriban a tours-i egyház élére püspököt kerestek, de mivel Mártont nehéz volt kimozdítani a remeteségéből, egy Rusticius nevű polgár feleségének színlelt betegsége ürügyén a térdéhez borulva elérte, hogy útnak induljon. Így történt, hogy már az úton a város polgárainak sokasága fogta körül, és mintegy őrizet alatt vezették egészen a városig. Hihetetlen sokaság gyűlt össze a szavazásra. Megegyezett mindnyájuk szavazata és véleménye: Márton a legméltóbb a püspökségre, boldog lesz az az egyház, amelynek ilyen főpapja van.

Néhányan, főként azon püspökök közül, akiket az előjáró megválasztására meghívtak, gonosz módon ellenálltak, mondván, hogy Márton megvetendő személy, s hogy méltatlan a püspökségre az az ember, akinek arca formátlan, ruhája piszkos, haja gondozatlan. A nép azonban csak nevetett azoknak az esztelenségén. Nem volt mit tenniük, mint amit a nép kívánt az Úr akarata szerint. A jelenlevő püspökök közül, azt mondják, különösen is egy Defensor nevű állt szembe a választással. Ekkor azonban feddő próféta szó figyelmeztette.

Az történt ugyanis, hogy a lektor, akinek azon a napon a felolvasás volt a feladata, a tömegetől körülvárva nem tudott megjeleni. A liturgián segédkezők között zavar támadt, s miközben vártak a távollévőre, egyikük megragadta a zsoltároskönyvet, és felolvasta az első eléje kerülő zsoltárverset. Ez a zsoltár hallatszott: „*A kicsinyek és a csecsemők ajka dicsőít téged ellenségeid miatt, hogy romba döntsél az ellenséged és az ellenszeggőt.*” Isteni akarat révén történt, hogy ezt a zsoltárverset olvasták fel, hogy tettének elítélését Defensor is hallja; egyszerre nyilvánult ki ugyanis a kicsinyek és a csecsemők ajka által Mártonban az Úr teljes dicsősége és az ellenség megsemmisülése.

IRODALOM

Pázmány Péter példázatai

Szauer Ágoston

Sokak szerint Pázmány Péterrel kezdődik az európai színvonalú magyar széppróza. Nemcsak az írott szó mestere, de kortársai emlékezetében kiváló szónokként, prédikátorként is említetik, aki személyes beszélgetések, viták során legalább annyi embert győzött meg hitének igazságáról, mint leírt mondataival.

Különös, hogy az ellenreformáció vezéralakja protestáns családban született. Megözvegyült apja második feleségének, Toldy Borbálának nagy szerepe van abban, hogy katolizált, s jezsuita iskolákba járt. Felismerte, hogy a művelt protestáns prédikátorokkal szemben náluk is nagyobb műveltséggel, eredeti és hatásos érvekkel, feddhetetlen erkölcsiséggel lehet felvenni a versenyt. Tanulmányai során a humán tudományok mellett komoly biológiai, földrajzi, csillagászati, lélektani ismeretekre is szert tett, magyarázataiban gyakran él az élet legkülönbözőbb területeiről vett képekkel. Éppen e képszerűségben rejlik nyelvének fő ereje, ezáltal tud megszólítani és meggyőzni arisztokratát és kétkezi embert egyaránt.

Nézzük, hogyan mutat be érzékletesen, példázatszerűen néhány emberi vonást, illetve hogyan szól az imádságról:

A gazdagság utáni vágyról

Mint égő tűz, ha olajt öntesz rá, inkább fellobban: úgy a mi kívánságaink szomjúsága meg nem oltatik, hanem gerjed, e világi jóknak bévelkedésével.

A vagyonhoz való ragaszkodásról

A töviset, ha terjesztett tenyerünkön tartjuk, nem lyuggat: de ha szorítjuk, vért

Kempis Tamás (1390 körül–1471)
németalföldi szerzetesíró

Pázmány Péter (1570–1637)
esztergomi érsek, bíboros

bocsát, és annál nagyobb fájdalmat szenved, mennél inkább szorítjuk. Azonképpen gazdagsággal bírni vagy értéket keresni nem gonosz, de gonosz ahhoz ragasztani szívünket.

Az emberek egymás segítségéről

Miképpen a szarvasok, mikor valamilyen nagy vizen általúsznak, szarvakkal terhelt fejeket az előttük úszók háttára térszik, a legelső pedig, megfáradván, elmarad, és az utolsónak háttára hajtván fejét, annak segítségével könnyebbíti fáradtságát: úgy az embereknek, akárkik légyenek a világi munkák között, segíteni kell egymást.

Az imádság fontosságáról

Miként a termőfa vízi nedvesség nélkül semmi jó gyümölcsöt nem teremt, mint a tagok testi eledel nélkül megszakadoznak, mint a lép méz nélkül, a kőfal mész nélkül és a test éltető lélek nélkül erőtlenség és haszontalan, szinte úgy a keresztény ember lelke is semmi gyümölcsöt nem teremhet imádság nélkül.

Az egyetemalapító érsek összefoglaló munkája az Isteni igazságra vezérlő kalauz. Imádságos könyvét a protestánsok is kiadták, elhallgatva a szerző személyét. Hitvitázó ereje az *Öt szép levélben* mutatkozik meg. Fontos fordítása a *Krisztus követése* Kempis Tamástól.

Pázmány a rá jellemző barokk körmondatban is mindig tisztán, világosan fogalmaz, logikája jól követhető. Bravúros nyelvhasználatával az utókor íróinak csodálatát is kivívta. A közelmúlt posztmodern irodalma, így Esterházy Péter is egyik mesterét tiszteli benne.

A fiú, aki nem hazudott Egy festmény története

A festmény ihletője egy történet, amely az angol polgárháború idején játszódott. Harc folyt a hataloméért az angol király, I. Károly és Oliver Cromwell támogatói között.

Sydney ezredes a királyi hadsereg egyik tisztje volt. Gyermekai, lánya és kisfia nagyon tisztelték őt.

A harc végül Oliver Cromwell győzelmével végződött. Mindenütt keresték a király magas rangú híveit, hogy börtönbe zárják vagy halálra ítéljék őket.

Sydney ezredes a saját házában rejtőzött el gondolván, hogy ott nem fogják keresni. Az anya megígértette gyermekeivel, hogy senkinek sem szólnak egy szót sem arról, hol van az apjuk.

Nemsokára megérkeztek a katonák és Sydney ezredest keresték. Mivel eddig seholy sem találták, a családot vallatóra fogták. Először a fiú anyját, majd nővérét vonták kérdőre. Ők azt mondták, nem látták őt és nem is tudják, hol van.

Most a kisfiúra került a sor. A főtiszt egy nagy asztal mögött ült. A szoba tele volt katonákkal, fegyverekkel. A fiú eléjük állt. Nyugodtnak látszott, de a szíve hevesen vert és a keze remegett.

– Hallgass rám – mondta a főparancsnok a fiúnak –, felteszek neked egy kérdést. Isten nevében megígéred, hogy igazat mondasz?

– Igen – rebegette a fiú. Közben hallotta, hogy a nővére zokog.

– Mikor láttad apádat utoljára? – kérdezte a parancsnok.

A fiú kis szünetet tartott. Az édesanya tudta, hogy fia nem tud hazudni. Tehát végünk – gondolta.

– Tegnap este – mondta a fiú.

– Tegnap este? – szóval tegnap este itt volt ebben a házban?

– Igen, uram.

– Hol?

– Az én szobámban.

– Tehát tegnap éjjel felkeresett téged az apád?

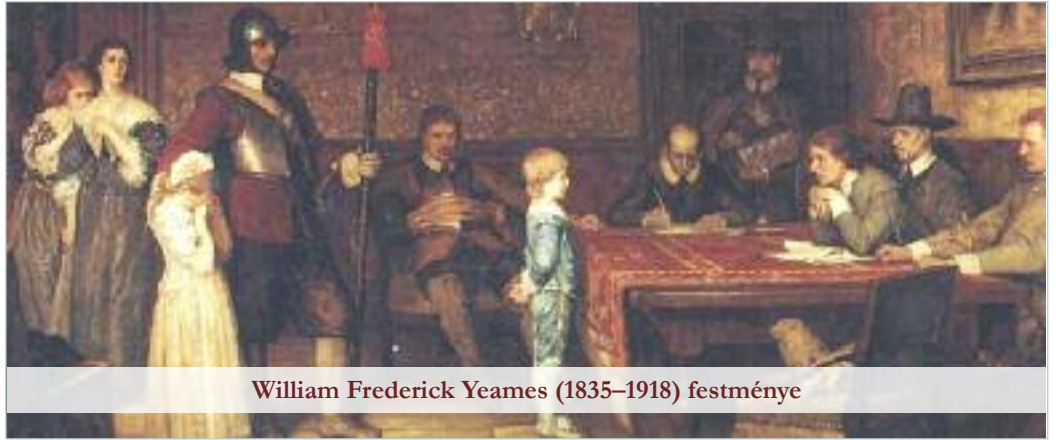
– Igen.

– És hová ment miután találkozta veled?

– Azt nem tudom – mondta a fiú. Aludtam akkor is, amikor jött és akkor is, amikor elment.

– Ez meg milyen felelet?

– Utoljára álmomban láttam az apámat.

William Frederick Yeames (1835–1918) festménye

Egyházmegyénk fiataljai a madridi ifjúsági világtalálkozón

Gaál Veronika SSS, Pados Katalin

A tizedik ifjúsági világtalálkozóra augusztus 16. és 21. között Madridban került sor, amelynek ötlete Boldog II. János Pál pápától származik.

A világméretű találkozókat két-három-évente, valamelyik világvárosban tartják. A madridi találkozóon résztvevő 1900 magyar fiatal közül egy busznyiian a Szombathelyi Egyházmegyéből érkezünk Spanyolországba és a valenciai előtalálkozó alatt öt napon át készülhettünk más országok fiataljaival a nagy eseményre. XVI. Benedek pápa az idei találkozóra írt levelében arra buzdított minket, hogy konkrét válaszokkal feleljünk Isten hívására, és váltsuk tettekre szavait. A Szentatya fontosnak tartja, hogy megtaláljuk önazonosságunkat, hogy válaszolni tudjunk a *Mi az életem értelme?* kérdésre. Mindez csak úgy lehetséges, ha életünket Krisztus igéjére építjük, hogy benne gyökerezzen, rá épüljön és általa erősödjön, ahogy az a világtalálkozó mottójaként szolgáló szentírás részben is olvasható (Kol 2,7). Madridban a saját bőrünkön érezhettük, hogy Krisztus meg akar szilárdítani bennünket a hitben az

Egyház által. Nem könnyű a Krisztusban való hitet és az ő követését választani; akadályozza ezt sokféle személyes hűtlenségünk, a sok-sok hang, amelyek könnyebb utakat mutatnak. A találkozóon nyilvánvalóvá vált, hogy nem szabad elbátortalanodnunk, hanem keresnünk kell a keresztény közösség támaszát, az Egyház támaszát!

Sok és sokféle találkozásban volt részünk ezen a világtalálkozón, amiket nemcsak szép emlékként őrzünk a szívünkben, hanem meg is változtatták az életünket: találkozások saját egyházmegyénk fiataljaival, amelyekből szép barátságok születtek; az önkéntes fiatalokkal, akik életüket és hitüket is megosztották velünk; a helyiekkel, akikkel mindig megértettük egymást nyitottságunknak és jóakaratunknak köszönhetően; anyaországi és határon túli magyarokkal, ismeretlenekkel és rég nem látott ismerősökkel.

Hatalmas élmény volt átélni az Egyház sokszínűségét és egységét, azt, hogy Jézus él és élte az Egyházat mindenhol a világon. 2013-ban Rio de Janeiro várja a világ fiataljait.

Az öt kontinenst képviselő ifjúság tanúságot tett hitéről, Péter utóda iránti törhetetlen szeretetéről, az Egyház iránti ragaszkodásáról. (Magyar Kurír)

Van Isten?

Salamon Viktória

A felelet azonnal az ajkunkon van, igen, természetesen van. Valószínűleg mindazok, akik templomba járnak vagy akik időnként imádkoznak, esetleg, akik ezt a havilapot olvassák, magától értetődően vallják: van Isten.

A következő kérdés lehet, hogy nehezebb: Mit tettem eddig azért, hogy barátaim, rokonaim, csoport- vagy osztálytársaim is ráébredjenek erre a nyilvánvaló tényre?

A pénz, a szenvedélyek, a hatalom utcájából nagyon nehéz kitalálni. Ez egyedül nem is sikerülhet az embernek. Mi, akik megkeresztelkedtünk és a bérmálás szentségében részesültünk, „és számos tanú előtt letettük az igaz hitvallást” (1Tim 6, 12) az Úr hivatott szószólói, tanúi kell, hogy legyünk. Segítség eltévedt embertársaink számára.

Azoknak, akik most készülnek a beavató szentségek, illetve a bérmálás szentségének vételére kevés, hogy eszükkel keressék Istent. A hittanulóknak szívükkel, egész személyiségükkel, minden gondolatukkal keresni kellene Istent. A keresés nem eredménytelen. Nem ez lesz az üzenet: Most nem nyert. Isten megtalálható, felismerhető, mert ő akarja.

Azonban nem elég a világnak azt mondani, van Isten. Arról is tudomást kell szerezniük, hogy Isten szeret, hogy ő nem hagy el, hogy ő az élet és a történelem ura. Persze nem biztos, hogy hosszas fejtegetéssel vagy egy teológia jegyzettel kell a barátaink elé állni. Milyen jó lenne, ha csak ránk néznének, ha a családunkra, ünnepeinkre és az általunk képviselt értékekre tekintenének, és kérdéseik támadnának. Hogyan tudtok így élni a mai világban?

Igazából, amióta az Egyház létezik, mindig ez a mai világ van. A világ, a kor, a társadalmi körülmények nagyon ritkán voltak kedvezőek az Egyház elsőprő jelenléte számára. De minden időben adott Isten korszerű tanúságtevőket, akik ma-

gukat nem kímélték, nem ijedtek meg a feladatoktól és az emberek véleményétől.

A keresztény tanúságtétel egyik legfontosabb szava: a remény. A remény, amelyet Krisztus nyújt. Remény, amely bizalom és élet. Ha tanúságot teszünk arról, hogy van értelme a hűségnek, a gyermekneveléssel járó vesződségnek, hogy van értelme az imádságnak, a szenvedésnek, az áldozatvállalásnak, mindez környezetünk számára határozott bizonyíték lesz arra, hogy van Isten. Benne minden Miért? választ talál.

Vannak hivatott reménytolvajok, akik arról beszélnek, hogy az élet nem való semmire, nem tartogat semmi jót, csak folytonos küszködés. Nem érdemes felnőni, úgysem érheti el az ember a célját. A Szentatya a reményről szóló enciklikájában ennek az ellenkezőjéről győz meg minket.

„Szükségünk van kisebb vagy nagyobb reményekre, amelyek napról napra megtartanak az úton. De ezek nem elegendőek, anélkül a nagy remény nélkül, amelynek felül kell múlnia az összes többit. Ez a nagy remény csak Isten lehet, aki átöleli az univerzumot, s adni és ajándékozni tudja nekünk azt, amire mi önmagunkban nem vagyunk képesek. Épp a megajándékozottság tartozik hozzá a reményhez. Isten a remény alapja – nem akármilyen Isten, hanem az az Isten, akinek emberi arca van, és aki mindvégig szeretett minket: mindegyikünket és az emberiség egészét.” (Spe Salvi 31.)

Bölcsességek iskoláról, tanulásról

Az iskola dolga, hogy megtaníttassa velünk, hogyan kell tanulni, hogy felkeltse a tudás iránti étvágyunkat, hogy megtaníttson bennünket a jól végzett munka örömeire és az alkotás izgalmára, hogy megtaníttson szeretni, amit csinálunk, és hogy segítsen megtalálni azt, amit szeretünk csinálni. (Szent-Györgyi Albert)

A bölcsességre törekvő tanulónak a könyveket az aranyból és ezüstből jobban kell szeretnie. (Jan Amos Komensky)

A valódi felfedezés nem abban áll, hogy új területeket találunk, hanem hogy új szemmel nézzük az ismert világot. (Marcel Proust)

Egyházmegyénk kegyhelyei A celldömölki búcsújáráhely története

Nagy József

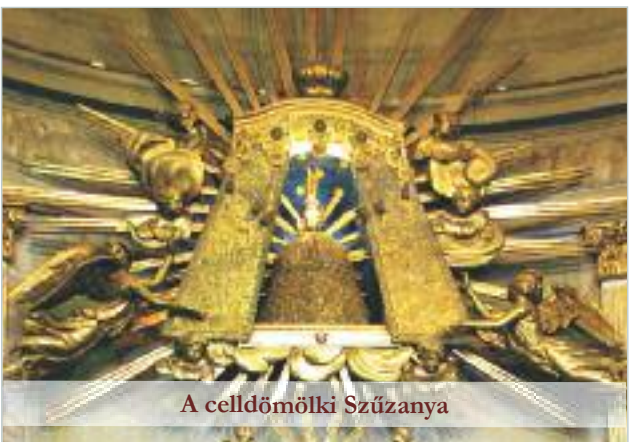
A celldömölki búcsújáráhely története szorosan kapcsolódik a dömölki apátság történetéhez. A dömölki bencés apátságot a Ság-hegy északi tővében alapították az Árpádok korában Szűz Mária tiszteletére. Elsődleges célja a Szűzanya tiszteletének terjesztése volt.

A kiscelli búcsújáráhely megalapozása a csehországi születésű Koptik Odó bencés szerzetes nevéhez fűződik, aki pappá szentelése után a világhírű zarándokhely, Máriacell kegytemplomának gyóntatópapa volt. Munkája közben mély gyökerű Máriatisztelettel gazdagodott személyisége. 1739-ben dömölki apáttá nevezték ki, ahová Máriacellból magával hozta az ottani kegyszobor hiteles másolatát, amelyet az ősi monostor-templomtól keletre, egy fakápolnában helyezett el. A kápolna és a földbe vájt remetekunyhó mellett egy ásványkutát is ásott. Munka közben a kút szájából egy nagy kő esett a mélyben dolgozó kőműves fejére, megsértette a nyakát, ő mégis meggyógyult. A következő években – a kútásó csodás gyógyulásának hírére – zarándokok ezrei érkeztek a kegyszobornak otthont adó fakápolnához, ahol további gyógyulások és imameghallgatások történtek.

Gróf Zichy Ferenc győri püspök 1745-ben hirdette ki: „Minthogy a legkegyelmesebb Istennek áldásai a keresztény híveknek többféle ínségeit e szent szobornál megszüntették, s körülötte rendkívüli meggyógyulások történtek; mint ezt a trienti szent gyűlekezet parancsa szerint föllállított ítélőszéke kötelességét kellő óvatossággal teljesítvén valóigaznak találta: mi a szent szobrot kegyelminek nyilvánítjuk, s mint ilyent a keresztény hívek közömböző tiszteletére kitétetni rendeljük.”

Közben az új búcsújáráhely szervezőjét, Koptik Odót a zarándokok számának folytonos növekedése és a kápolna kicsinysége arra ösztökélte, hogy új templomot építsen. Az új templomot a Szombathelyi Egyházmegye első püspöke, Szily János 1780. szeptember 10-én szentelte fel.

Egyházmegyénk legnagyobb kegyhelyeként ma is e templom gyűjti egybe a búcsújáráró hívek sokaságát, kiknek ajkán nem szűnik az ének: „Ó, kiscelli Szent Szűz... Oltárodrol kegyes szemmel nézz le ránk!”

A celldömölki Szűzanya

Fókuszban – egyházmegyei programok, események

október 16. (vasárnap)

15 óra Bérmálás (Ikervár, Szent György-templom)

október 18. (kedd)

18 óra KÉSZ Körmenői Csoport – Merkli Ferenc atya *Angyalok és démonok* című előadása (Körmeny, Kiállítóterem)

október 22. (szombat)

9.30 óra Jegyesoktatók képzése (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

október 22–23. (szombat–vasárnap)

AVE – Három hétvége egyedülálló szülők számára (Zalaegerszeg-Botfa)

október 23. (vasárnap)

12 óra Boldog IV. Károly emlékmise (Szombathely, Székesegyház)

október 30. (vasárnap)

16 óra Bérmálás (Zalaegerszeg, Szent Mária Magdolna templom)

november 3. (csütörtök)

15 óra Mikes-emlékkiállítás (Szombathely)

november 4. (péntek)

Mikes-konferencia (Szombathely, Megyeháza)

november 10. (csütörtök)

10 és 16 óra A Brenner iskola diákjainak zenés előadása Szent Márton életéről (Szombathely, Brenner János Általános Iskola)

november 11. (péntek)

17 óra Szent Márton vesperás és lampionos felvonulás (Szombathely)

november 12. (szombat)

10 óra Szent Márton ünnepség (Szombathely, Székesegyház)

november 15. (kedd)

18 óra KÉSZ Körmenői Csoport – Dr. Németh Norbert atya *A Mária-tisztelet jelentősége és értelme a Katolikus Egyházban* című előadása (Körmeny, Kiállítóterem)

A SZENTATYA OKTÓBER HAVI IMASZÁNDÉKAI

Általános szándék (Végső szakaszban lévő betegek)

Hogy az életük végső szakaszában lévő betegek szenvedéseikben támogatást nyerjenek az Istenbe vetett hit és a testvérek szeretete által.

Missziós szándék (Missziós világnap)

Hogy a missziós világnap ünneplése növelje Isten népében az evangelizálásra irányuló szenvedélyt, és a missziós tevékenység támogatása imával és a szegényebb egyházaknak nyújtott gazdasági segítséggel valósuljon meg.

HUMOR

Öreg bácsi elmegy az egyik biztosítótársasághoz, hogy életbiztosítást kössön. Az ott dolgozó hölgy megkérdezi tőle:

– Hány éves, bácsi?

– 102 éves vagyok.

– 102?! És a maga korában életbiztosítást szeretne kötni? Tudja mit? Megbeszélésem a lehetőségeket a feletteseimmel. Jöjjön vissza holnap és tájékoztatom a fejleményekről.

– Sajnos, holnap semmiképpen sem jó. Ak-

kor lesz az édesapám születésnapja.

– Az édesapja születésnapja!? Hány éves a papa?

– 139.

– Akkor jöjjön vissza a jövő héten.

– Jövő héten végképp nem jó. Akkor lesz a nagyapám esküvője.

– A nagyapja esküvője!? Hány éves a nagyapja?

– 164.

– És az ő korában meg akar házasodni?

– Dehogy akar, csak a szülei erőltetik...

Martinus
szombathelyi egyházmegyei kiadó

Főszerkesztő: Ipacs Bence • **Főszerkesztő-helyettes:** Teklits Tamás
Szerkesztők: Déri Péter, Horváth István Sándor, H. Pezenhófer Brigitta, Mátyás Zsófia, Salamon Viktória

Nyomdai kivitelezés: Print Invest Magyarország Kft. (9027 Győr, Almafa u. 13.) • **Felelős vezető:** Ványik László ügyvezető igazgató • **Megrendelés száma:** 93642 • 2011. szeptember

Kiadó: Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.) • Telefon: 94/513-191 • E-mail: info@martinuskiado.hu • Internet: www.martinuskiado.hu

Felelős kiadó: Teklits Tamás igazgató • ISSN 2060-145X

Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

A Martinus Könyvesbolt kínálatából

ÁRVA LÁSZLÓ:

EMBER, CSAK MENJ AZ UTADON

Hegedüs Vince 1952-72 között a Szombathelyi Egyházmegye területén lévő nicki egyházközség lelképásztora volt. 1936-ban Árva László néven *Ember, csak menj az utadon* címmel verseskötete jelent meg.

Kiadónknál 53 verssel újra megjelent a fent említett mű, amelyben az eredeti kötet írásmódját követtük.

A kiadvány ára: 990 Ft

• • •

ÚJ DVD FILMEK

Dr. Veres András megyéspüspök július 30-án mutatta be ezüstmiséjét a Székesegyházban. Az ezüstmise ünnepi pillanatait idézi fel az egyik új filmünk. A másik pedig az egykori papi szeminárium, jelenleg Brenner János Kollégium történetét és értékeit mutatja be.

A kiadványok ára: 1200 Ft/db

• • •

Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó

9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.

Telefon: 94/513-191 • Fax: 94/318-538

E-mail: info@martinuskiado.hu

Internet: www.martinuskiado.hu

Nyitva tartás:

hétfőtől péntekig 8 és 16 óra között